

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 144/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., K., Česká republika, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16 C 143/90 z 10. mája 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2009 doručená sťažnosť A. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Bratislava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 143/90 z 10. mája 2007, ktorým zastavil konanie v jej právnej veci a odstúpil vec miestne príslušnému súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Jsem matkou J. K., nar. ..., který vykonával od ... základní vojenskou službu u V. Zde byl dne ... v místnosti dozorčího zasažen výstřelem ze služební pistole, s kterou nesprávně a bezdůvodně manipuloval rtm. V. V. Způsobenému zranení můj syn téhož dne podlehl. Protože mi J. K. poskytoval před nástupem vojenské služby výživné, podala jsem dne 27. 6. 1990 u Okresného soudu Bratislava I žalobu o náhradu nakladů na výživu pozůstalých dle ustanovení § 199 tehdejšího zákoníku práce.

Toto řízení bylo skončeno usnesením Okresného soudu Bratislava I ze dne 10. 5. 2007, č. j. 16 C 143/90-180, kterým Okresný soud Bratislava I konštatoval svou místní nepřislusnost a řízení zastavil.

V současné době byla podaná žaloba znovu u českého soudu a řízení stále ještě běží. Pro toto řízení mi byl jakožto nemajetné ustanoven bezplatně právní zástupce a byla jsem osvobozena od placení soudních poplatků...

Mám za to, že Okresný soud Bratislava I zbytečnými průtahy v řízení, kvůli nimž trvalo řízení sedmáct let, porušil mé právo na projednání věci bez zbytečných průtahů, zaručené čl. 48 odst. 2 Ústavy SR.

Obracím se tedy na Ústavní soud SR a žádám, aby mi Ústavní soud podle § 56, odst. 4 zákona č. 28/1993 Z. z. priznal přiměřené finanční zadostiučinění.

Protože pro řízení před Ústavním soudem SR je povinné zastoupení advokátem a já jsem nemajetná, žádám, aby mi Ústavní soud pro toto řízení bezplatně ustanovil advokáta, který by tuto stížnost náležitě doplnil.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej (procesnej) lehoty odpustiť ani ju predĺžiť (pozri napr. m. m. I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 14/03, II. ÚS 330/06).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 16 C 143/90 z 10. mája 2007, ktorým zastavil konanie v jej právnej veci. Ústavný súd zistil, že citované uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 30. júna 2007.

Vzhľadom na dátum nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu (30. jún 2007) a dátum doručenia sťažnosti ústavnému súdu (12. marec 2009) je zrejmé, že v danej veci sťažovateľka si uplatnila nárok na ochranu ústavnosti dávno po uplynutí

dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne napr. II. ÚS 172/06, II. ÚS 224/06).

Poukazujúc na závery o oneskorenosti podania sťažnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že ju z toho dôvodu odmietol bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok, ako aj jej žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2009